

۲۰۱۷/۰۴/۲۹

حمید انوری

یادی از حماسه نهم ثور

بهار آمد، اما در کشور سوخته ما هنوز هم بوی خون است و باروت. سال های سال است که این غمگده را بهاری در دیدرس نیست. " بهار آمد گل نسرين نیاورد"، نه تنها گل نسرين نیاورد، که هرچه آورد نعلش خونين و دل غمین و سفره خالی و چرکین و یک مشت دزد لعین بود. هر بار که بهار میشود ، در سرزمین بلا رسیده ما گل ها خار میشوند و درخت ها دار میشوند. بهار آمد، اما هوا هنوز سرد است و توفانی و تا چشم کار میکند شوره زار است و گرد باد های مهیب از چهار سو و شش جهت تاراج گری میکند.

بهاران سرزمین کهن ما در یک شامگاه تاریک، درست در آخرین روز هفته اول از ماه دوم بهار، سال پنجاه و نه با خزان هم آغوش گردید. گل های باغ همه پرپر شدند و سرو آزاد را با تبر بیداد گردن زدند و در هر کنج و کناری چوبه های دار برافراختند و خشک و تر همه را سوختند. بوستان ها را قبرستان ساختند و گل های باغ را پرپر کردند و بلبل و قمری و کبوتر و شاهین بلند پرواز و عقاب بلند منزل را همه بال و پر شکستند و افغانستان را به گورستان مبدل نمودند.

یکی دو سالی از آن ماجرا و از آن طوفان وحشتناک خزانی گذشته بود که در یک روز بهاری دیگر، لاله و گل، سرو و سمن و بلبلان چمن دست بهم دادند و بهار را خیر مقدم گفتند و به پیشواز آزادی شتافتند، تامگر در یک بهار دیگر، باغ را از تاراج گل چین نجات داده و شادی و طراوت را به بوستان بازگردانند، اما دریغا و حسرتا که دستان بیدادگر گلچین زمان بار دگر گل های بوستان را وحشیانه پرپر کرد و گلستان ما را تاراج نمود و بار دگر به گورستان فرزندانش مبدل ساخت.

گل های رعنا و زیبای ما در یکروز بهاری دیگر، چنان پرپر شدند و باغ و راغ ما چنان ددمنشانه پامال غارتگران تاریخزده گردید، که نه از تاک نشان ماند و نه از تاکنشان.

بلی هموطن! در یک روز بهاری و درست در نهمین روز از ماه ثور ۱۳۵۹ بود که خواهران و برادران قامت افراشته ما با سلاح کتاب و قلم، چنان بر تاراجگران تاختند که روز روشن را برای شان شب تار ساختند. خواهران و برادران من و تو هموطن با قامت های افراشته و دستان خالی، همه باهم ناله های شان را به یک فریاد رسا مبدل نموده و تب لرزه مرگ بر مهاجمین غارتگر سرخ و پادوان نارنجی شان وارد آوردند و به آن رهنان سر گردنه که باغ و راغ ما را به آتش کشیده و گلهای رعنا و زیبای ما را پرپر کرده و سرو و سمن

ما را گلو بریده بودند و در بهاران زندگی بخش، زندگی و طراوت را از مردم ما دزدیده بودند، به اثبات رسانیدند که هیچ نیروی را یارای تقابل با مردم و خشم مردم نیست و جواب مشت بیگانه و خود گُش بیگانه پرست را مردم افغانستان با لگد می دهند.

وا حسرتا! دستان ناپاک تاراجگران با قساوت کم نظیری در یک لحظه کوتاه، بوستان ما را به گورستان گل ها مبدل نموده و در یک چشم برهم زدن نه از باغ ما نشان ماند و نه هم از سرو و سمن و گل و بلبل.

ناهید شهید و وجهیه شهید دو گل زیبا و معطری بودند که در نخستین دقایق حماسه نهم ثور نامردانه پرپر شدند و به جاودانگی پیوستند و برای مردم افغانستان افتخار و سر بلندی و سرافرازی آوردند و برای همیشه در قلوب مردم جا گرفتند و خاطره جانفشانی های بی بدیل شان نقش اوراق تاریخ پر خم و پیچ کشور آزاده ما گردید و از بوستان افغانستان، گل هائی پر پر شدند که "هرگز ناید به صد بهار دگر".

در آن روز حماسه و خون، غارتگران بی آرم تاریخ، صد ها گل دیگر از گلستان میهن را نیست و نابود کردند و به خاک و خون کشیدند که با تأسف فراوان نام های مبارک شان بر ما معلوم نیست، اما یاد شان گرامی است و خاطره جانفشانی ها و سربازی های شان برای همیشه در قلب هر افغان آزاده، زنده و جاویدان است.

در سرزمین دلاوران و در گلستان افغان، بسیار آمده اند نامردان و گل چینان بی مروت که قصد راغ و باغ ما نموده و گل های سرسید افغان زمین را پر پر کرده و نهال آزادی را گردن زده اند تا چهار صبحی بر زندگی ننگین شان ادامه دهند و، اما ملت سرافراز افغان همیشه شاهد سربازی های فرزندان اصیل خود بوده و همیشه هم بر پوزه تجاوز و استعمار و انقیاد، چنان مشت محکمی کوبیده اند که ثبت اوراق زرین تاریخ افغانستان و جهان گردیده است و میگردد هنوز.

نهم ثور ۱۳۵۹ هم یکی از همان حماسه های فراوان فرزندان غیور این مرزو بوم است که خواهران و برادران حماسه ساز ما با دستان خالی و با کتاب و قلم به جنگ تجاوزگران روسی و نوکران بومی خلقی و پرچمی شان شتافتند و حماسه آفریدند و حماسه شان جاودانه شد و افتخار هر افغان آزاده و ناهید شهید یکی از همان حماسه سازان افتخار آفرین است که به جاودانگی پیوست و تا زمین و آسمان است بر تارک تاریخ کشور ما میدرخشد. یاد ناهید شهید و تمامی شهدای راه آزادی و عدالت گرامی و روانشان شاد باد!

در ختم این یادواره نام های ماندگار تعداد دیگری از خواهران جانباخته و جاودان شده سرزمین آزادگان را می آوریم که در حماسه نهم ثور ۱۳۵۹ پرپر شده و جاودانه شدند. یاد شان گرامی و روان شان شاد باد!!

"...جميله، وجيهه خالقي، سلطانه، آمنه، سلما، صالحه، شكريه، مرضيه، صابره و ... كه با غرور و افتخار افغانی جام شهادت نوشيدند و با ثبت نام شان در قلب تاريخ يك بار ديگر قهرمانی های ملالی ميوند را در ذهن افغان ها زنده ساختند." گرفته شده از فيسبوك محترمه (شينم پوپلزي).

درود بر روان پاک شهيد "ناهيد صاعد" و همه شهدای راه آزادی و عدالت!!!

هرگز نيمرد آنکه دلش زنده شد به عشق
ثبت است بر جریده عالم دوام ما

